

Kiihtelysvaarassa vietettiin pitäjän ensimmäistä kotiseutujuhlaa

elokuu 1961.

Erinomaisen kauniin elokuisen sään vallitessa saatettiin Kiihtelysvaarassa viettää eilen pitäjän ensimmäistä kotiseutujuhlaa, jonka vireästi toimiva Kiihtelysvaara-Seura oli järjestänyt. Juhla alkoi jumalanpalveluksella, jossa saarnasi v.t. kirkkoherra Martti Kaukola. Kunnianosoituksen ajaksi sankarihaudalle oli järjestetty kansallispukuisten neitosten kunniaavartio. Seppeleen haudalle laskivat nti Ilma Vatanen ja mv Veikko Koljonen, joka muutamain sanoin muistutti kuulijoiden mieliin sen uhrin merkitystä, jonka kotiseurakuntansa kirkkopihaan haudatut sankarit ovat meidän puolestamme antaneet.

Ennen varsinaisen päiväjuhlan alkua oli yleisölle järjestetty tilaisuus oppaiden kera tutustua kotiseutumuseoon, joka vanhaan jyvämakasiiniin sijoitettuna sekkin sijaitsee kirkkomäellä ja edustanee tällä hetkellä arvokkainta pitäjaseuran ja ennen kaikkea sen erään jäsenen nti Ilma Vatanen aikaansaannosta. Klo 12.30 alkanut päiväjuhla muodostui mielinpainuvaksi tilaisuudeksi monille läsnäolijoille, kun juhlinnan kohde oli kaikille läheinen ja rakas oma kotiseutu. Tälle oli omistettu se laulukin, jonka Huhtilammin kuoro juhlan aluksi kajautti: Kanttori Alku Lindqvistin Kiihtelysvaaralle omistama Kotiseutulaulu. Tämän jälkeen toivotti pitäjaseuran puheenjohtaja Juho Eronen juhlaan saapuneet vieraat ja satapäisen yleisöjoukon tervetulleeksi samalla selvittellen niitä työmuotoja, jotka tällaisen seuran toimialaan kuuluvat. Jokaisella paikkakunnalla on omat arvokkaat perinteensä ja aineelliset sekä henkiset arvonsa, joiden säilyttäminen ja tallentaminen, uudelleen käytäntöönotto sekä tunnetusitekeminen kuuluvat pitäjaseurojen työkenttään. Opettaja Kerttu Kapanen lausui Lauri Pohjanpään runot Lapsuuden maa, Laulu Isänmaasta ja Isien haudoilla, jonka jälkeen astui yleisöntein päivän juhlapuheen pitäjämäistä. Osmo Kuivalainen tuoden ensiksi Maakuntaliiton kotiseututoimikunnan terveiset juhlayleisöl-

Neiti Ilma Vatanen ja maanviljellä Veikko Koljonen laskemassa seppelettä sankarihaudoille.

le. Puheessaan maist. Kuivalainen kosketteli niitä syitä, jotka aiheuttavat väestön jatkuvaa siirtymistä maaseudulta asutuskeskuksiin mainiten mm. maakunnan tästä aiheutuneen väestötappion olleen viime vuonna noin kaksituhatta henkeä ja varsinaisen maaseudun luovuttaneen läänin pääkaupungille saman verran.

Tästä aiheutuvaa maaseudun heikentymistä olisi pyrittävä estä-

mään mm. työmahdollisuuksia lisäämällä, missä se on mahdollista, sekä koulu- ja sivistysmahdollisuuksia parantamalla. Kotiseudun tunnetuksi ja arvostetuksi tekeminen on samaan tulokseen tähtäävää työtä.

Juhlapuheen päätyttyä esitti Huhtilammin kuoro laulut Karjalan maat sekä Sotamiehen laulun näytelmästä Daniel Hjort opettaja Helmi Ahlholmin johtamana.

Ohjelmaan merkityn pakinan piti Oskolan Nuorisoseuran monivuotinen puheenjohtaja ja vuosisadan alkupuolella ahkerasti ilmestyneen seuran lehden "Pala'n" toimittaja Eino Kärnä pakisten riemukkaasti kuulun kylän kummeluksista ja muistellen kirkonkylänkin entisten kasvojen piirteitä. Lopuksi Eino Kärnä luki senaikaisen kirjoitustaidottoman runosepon Aatami Kärnä runomittaisen omaelämäkerran, mikä tekijän oli ollut kirjoitustaidottomana opeteltava säe säkeeltä ulkoa sitä mukaa kun riittävä edistyi.

Tämän jälkeen esittivät Heinävaaran nuorisoseuran tytöt op. Helvi Piipposen johdolla kuorolaulun ja kansantanssin, johon pojatkin ehdittiin saada mukaan.

Lopuksi laulettiin yhteisesti Karjalaisten laulu.

Pitäjäseuran puheenjohtaja J Eronen tervehdyspuhetta mässä.